

Kres. Og jeg kan godt forstaa det, thi det er altid prægtigt at have en at læsse Ansvar og Skylden over paa; om det er berettiget, bliver et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem siger, at det er Ministeren, som har bragt Politit ind i dette Jærnbane-spørgsmaal; men det ærede Medlem har ikke ført noget Bevis derfor. Det skal jo begrundes derved, at dette Forslag gaar i en anden Retning, end man tidligere er gaaet. Men Spørgsmaalet er stadig, om man ikke kunde komme frem ad den Vej, om man ikke ad den Vej i Birkeligheden vilde komme til at bevilde og bygge en hel Del private Jærnbaner, og det er jo dog det, som det ærede Medlem tydelig ønsker. Det ærede Medlem sukker tydelig nok derefter, men det ærede Medlem vil ikke gaa den Vej, som er nødvendig for at komme til det, eller om ikke nødvendig, saa i Mjeblikket rigtig. Saa siger det ærede Medlem, at det er Ministeren, der lægger Hindringer i Vejen for Forhandlingen af andre Jærnbane-forslag. Det er heller ikke sandt, det er ikke rigtigt. Her foreligger jo forskellige Lovforslag, og nu kommer her et Mylde herind, og det ærede Medlem kan forhandle om dem, saa meget han vil — jeg skal tage Del i Forhandlingen, som jeg maa tage Del i saa mange Forhandlinger, og gøre, hvad jeg kan; men jeg har lige saa vel som det ærede Medlem nogen Ret til at sige, hvorledes jeg ser paa Tingene, hvad jeg tror paa, hvad jeg tvivler om — og jeg tvivler foreløbig om, at det bliver til noget i Aar. Og naar det ærede Medlem siger, at det er Ministeren, der har stoppet Jærnbanelovene, saa er det heller ikke rigtigt. Det ærede Medlem maa jo vide, at her laa en Masse i Fjor. Men blev det til noget med dem? Det blev ikke til noget med dem. Saa kommer Regeringen og siger: Lad os se at finde en fornuftig Vej, som alle kunne blive enige om at gaa. Jeg har tilladt mig at foreslaa en god, praktisk Vej at gaa, og jeg kan ikke gøre for, at man saa sent tager Stilling til den. Men en vis Enighed er der til Stede. Den ærede Ordfører vil bevilge §§ 1 og 3, men stiller et Vædrings-forslag under Nr. 6, som han atter nu forsvarede. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det; men den Sag er ganske klar, at, hvis dette vedtages, fører det til, at Regeringen ikke let kommer til at give Koncession paa nogen Jærnbane, men at derimod alle ville gaa til Rigsdagen derom. Det ærede Medlem nævnte et prægtigt Eksempel paa en Jærnbane, nemlig til Ullerslev, som der ikke vilde ske nogen Indsigelse imod; thi Nyborg, hvor det ærede Medlem kender For-

holdene, vil ikke gøre Indsigelse imod en Bane fra Kerteminde til Ullerslev. Er det ærede Medlem saa vis paa det? Jeg vil garantere det ærede Medlem for, at Dens straks vil gøre Indsigelse, saa jeg tror nok, at om det ærede Medlem undgaar Nyborg, vil Dens komme til at falde over ham. (Ufbrydelse af Hedemann). Ja, der kan jo være flere, men jeg holder mig til den store Stad, som det ærede Medlem repræsenterer, og som nok skal gøre Indsigelse paa rette Maade og til rette Tid. Den ærede Ordfører vil altsaa se, at naar Vædrings-forslag under Nr. 6 vedtages, bliver der ikke noget af denne Koncessions Givelse fra Ministerens Side.

Det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres fører Ordet, vil gaa, den Vej at udstemme § 1, samt gøre nogle andre Vædringer, og saa er Sagen ganske klar. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkres (S. Scavenius) vil ikke gaa den samme Vej; men det ærede Medlem vil udstemme § 3. Det fører akkurat til samme Maal. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkres er i dette Tilfælde ganske enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres, der er kun den Forskel, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkres bryder sig ikke om at faa Jærnbaner; men det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres bryder sig meget om at faa Jærnbaner.

Jeg tror ikke, det er til nogen Nytte at komme ind paa Enkeltheder, jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger endnu. Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkres (Scharling) vil jeg sige, at Fortidens Vilkaar vedkomme ikke Nutiden. Vi kunne ikke, fordi der gives ny Vilkaar for fremtidige Baner, gøre op med hele Fortiden. Jærnbanerne maa som Regel beholde de Vilkaar, de have faaet i sin Tid. Med Hensyn til Hovedstadens Bidrag har det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkres (Hammerich) allerede gjort en Bemærkning, som jeg tidligere har fremstillet mange Gange, at der er nogen Forskel paa de Jærnbaner, som give fuld Rente, og dem, som slet ingen Rente give. Smidletid er det ikke rigtigt, at Hovedstaden ikke yder noget som helst Bidrag, og jeg skal erindre om, at efter Frihavnsloven leverer København fri Jord til den Jærnbane, der skal anlægges, og hvis ærede Medlem ville regne ud, hvad det betyder i Penge, da er det ganske betydeligt. (Ufbrydelse af Tauber). Erstattet? Nej, den give de frit. Jeg tror, at hvis man andetsteds kunde opnaa i alt Fald i mange